KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 23 april 1997 door de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende oprichting van een Gezins- en Welzijnsraad en van een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden", heeft op 29 april 1997 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, vervangen bij de wet van 4 augustus 1996, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt de dringende noodzakelijkheid gemotiveerd "door de omstandigheid dat verschillende adviesorganen inzake welzijnsaangelegenheden niet meer opnieuw zijn samengesteld en op die manier de adviesfunctie niet vervuld kan worden, en dat de harmonisering en de vereenvoudiging van de erkennings- en subsidiëringsprocedures de spoedige oprichting van een adviserende beroepscommissie veronderstelt".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe voor de Vlaamse Gemeenschap een Gezins- en Welzijnsraad en een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden op te richten.

De Gezins- en Welzijnsraad heeft tot taak het gezins- en welzijnsbeleid en de ontwikkelingen inzake gezin en welzijn op te volgen en te toetsen aan de noden van de samenleving, het aanbod van gezins- en welzijnsvoorzieningen te evalueren en voorstellen te formuleren voor de verdere ontwikkeling ervan (artikel 4 van het ontwerp). In het kader van die opdracht zal de Raad aan de regering, op haar verzoek of op eigen initiatief (artikel 7, § 1, tweede lid), advies verstrekken omtrent gezins- en welzijnsaangelegenheden, inzonderheid ook over de voorontwerpen van decreet en ontwerpen van besluit inzake die aangelegenheden (artikel 5, 6°).

Voor het vervullen van zijn opdracht wordt de Raad bijgestaan door vier commissies die in zijn schoot worden opgericht en die respectievelijk bevoegd zijn voor het gezinsbeleid, het ouderenbeleid, de "zorg" en de ontwikkeling en emancipatie (artikel 8).

De Gezins- en Welzijnsraad zal in de plaats komen van een aantal bestaande adviesraden die door het ontwerp worden afgeschaft.

Het gaat meer bepaald om :

- de Vlaamse Hoge Raad voor personen met een handicap (artikel 17, 1°);

- de Vlaamse Hoge Raad voor migranten (artikel 17, 2°);

- de Vlaamse Hoge Raad voor de derde leeftijd (artikelen 17, 3°, en 24, 1°);

- de Vlaamse Hoge Raad voor het gezin (artikel 17, 4°);

- de erkenningscommissie inzake bijzondere jeugdbijstand (artikelen 17, 5°, en 19, 2°);

- de Hoge adviescommissie inzake maatschappelijk opbouwwerk (artikelen 17, 6°, en 21, 4°);

- de Vlaamse Hoge Raad voor het Algemeen Welzijnswerk (artikelen 17, 7°, en 23, 1°);

- de Vlaamse Hoge Raad voor de bijzondere jeugdbijstand (artikel 19, 5°);

- de commissie van advies inzake huwelijks- en relatiebemiddeling (artikel 25, 3°).

De opdrachten van de Gezins- en Welzijnsraad worden in het ontwerp op algemene wijze bepaald; er is geen verwijzing naar specifieke decreten in het kader waarvan die Raad zal (moeten) optreden.

Wat inzonderheid de adviesbevoegdheid van de Raad betreft, heeft de ontworpen regeling tot gevolg, niet alleen dat de Raad in de plaats treedt van een aantal adviesorganen die worden afgeschaft, maar bovendien dat de in de vigerende regelgeving opgelegde verplichting zelf om die adviesorganen te raadplegen komt te vervallen. Voor de Vlaamse regering is immers het raadplegen van de Gezins- en Welzijnsraad een loutere faculteit en geen verplichting : in de artikelen 5, 6°, en 7, § 1, tweede lid, van het ontwerp is alleen sprake van advisering "op verzoek" van de regering. De artikelen 19, 21 en 23 tot 25 van het ontwerp voorzien overigens in de opheffing van de vigerende decretale bepalingen waarbij aan de regering de verplichting wordt opgelegd om adviesorganen te raadplegen (1).

2. De adviserende beroepscommissie heeft tot taak de regering te adviseren met betrekking tot bij haar ingediende

---

(1) Het gaat meer bepaald om de verplichting opgelegd bij de artikelen 31, § 2, 32, eerste lid, 33, § 2, en 36, §§ 2 en 3, van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, de artikelen 3, § 2, 5, § 2, en 6, § 2, van het decreet van 26 juni 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk, artikel 9, tweede lid, van het decreet van 24 juli 1991 betreffende het algemeen welzijnswerk, de artikelen 3, § 2, 1° en 3°, 4, § 2, 1° en 2°, 5, § 2, 1° en 4°, 10, eerste, tweede en derde lid, 13, 14, § 2, tweede lid, 15, § 1, eerste lid, 17, derde lid, en 19, tweede lid, van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, en de artikelen 5, eerste lid, en 6, §§ 1 en 2, eerste lid, van het decreet van 10 november 1993 houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars.

beroepen, bezwaar- of verweerschriften, eensdeels, tegen beslissingen die in gezins- en welzijnsaangelegenheden door de regering of een andere bevoegde instantie zijn genomen en, anderdeels, tegen het door de regering of die instantie "geuite en formeel betekende voornemen tot het nemen van één van die beslissingen". De bedoelde beslissingen zijn inzonderheid : de weigering van een vergunning of van de verlenging ervan, de weigering van een erkenning, van de verlenging of van de wijziging ervan, de schorsing of de intrekking van een erkenning en de sluiting van een voorziening (artikel 13 van het ontwerp).

De regering kan geen beslissing nemen inzake deze beroepen, bezwaar- of verweerschriften dan na ontvangst van het advies van de beroepscommissie, tenzij wanneer de termijn is verstreken waarbinnen het advies moest worden gegeven (artikel 14, § 2).

De ontworpen regeling blijkt op twee punten een directe repercussie te hebben op de vigerende wetgeving en reglementering.

Blijkens artikel 20, 2°, van het ontwerp treedt de adviserende beroepscommissie in de plaats van de beroepscommissie bedoeld in artikel 43 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Artikel 26 van het ontwerp strekt ertoe de regeling op te heffen vervat in artikel 56, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 21 september 1994 tot

uitvoering van het decreet van 24 juli 1991 betreffende het algemeen welzijnswerk. Die regeling voorzag in de mogelijkheid voor de aanvrager van een erkenning om, na ontvangst van de mededeling van het "voornemen tot weigering" van de erkenning, een aanvullende verantwoordingsnota in te dienen bij de minister. In de memorie van toelichting bij artikel 26 wordt gesteld dat die regeling "niet bestaanbaar (is) met de werking van de adviserende beroepscommissie, bedoeld in artikel 13".

BEVOEGDHEID

De in het ontwerp geregelde aangelegenheid behoort overeenkomstig artikel 5, § 1, II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 1

Men redigere dit artikel als volgt : "Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.".

Artikel 13

Men vervange duidelijkheidshalve de woorden "adviserende beroepscommissie" door "adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden".

Artikel 14

Men vervange in paragraaf 2, in fine, van dit artikel de zinsnede "tenzij dit advies laattijdig werd uitgebracht" door "tenzij wanneer de termijn is verstreken waarbinnen het advies moest worden gegeven".

Artikel 17

Het correcte opschrift van het sub 1° bedoelde koninklijk besluit van 16 december 1981, zoals het werd gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 10 januari 1990, luidt als volgt : "koninklijk besluit van 16 december 1981 tot oprichting van een Vlaamse Hoge Raad voor personen met een handicap".

Artikel 20

Het bepaalde sub 2° van dit artikel strekt ertoe artikel 43 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap te vervangen.

Luidens het ontworpen artikel 43 kan de aanvrager, na de betekening van de beslissing van het Fonds in verband met de aanvraag tot inschrijving bij het Fonds en tot het verkrijgen van bijstand voor sociale integratie, bij aangetekende brief beroep aantekenen tegen die beslissing bij de adviserende beroepscommissie. In tegenstelling tot het bestaande artikel 43, schrijft de ontworpen bepaling niet voor binnen welke termijn dit beroep moet worden ingesteld. Gelet op het bepaalde in artikel 13 van het ontwerp, luidens hetwelk de beroepscommissie uitsluitend als opdracht heeft de regering te "adviseren" over "de bij de regering ingediende beroepen", is voorts niet duidelijk wat bedoeld is met het aantekenen van beroep "bij de adviserende beroepscommissie". Meer bepaald rijst de vraag of het ontworpen artikel 43 bedoelt af te wijken van de regeling van artikel 13 van het ontwerp, in die zin dat het toch de adviserende beroepscommissie zal zijn die over het beroep uitspraak doet. Het ontwerp behoort op dat punt te worden verduidelijkt.

Indien de verwijzing naar de adviserende beroeps-commissie in het ontworpen artikel 43 wordt behouden, precisere men in ieder geval dat het gaat om "de adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden".

Artikel 22

Men precisere dat de ontworpen wijzigingen betrekking hebben op "de bijlage bij" het ministerieel besluit van 23 juli 1991.

Artikel 26

De opheffing van artikel 56, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 21 september 1994 tot uitvoering van het decreet van 24 juli 1991 betreffende het algemeen welzijnswerk, doet de vraag rijzen wat de aanvrager te doen staat wanneer hij een "voornemen tot weigering" ontvangt. Meer bepaald is niet duidelijk of de aanvrager een beroep bij de regering kan instellen waarover de adviserende beroepscommissie overeenkomstig artikel 13 van het ontwerp advies dient te geven en, in voorkomend geval, binnen welke termijn dat beroep moet worden ingesteld. De Raad van State gaat ervan uit dat het in de bedoeling van de Vlaamse regering ligt om, op grond van de bepaling die door artikel 23, 2°, van het ontwerp aan artikel 10, § 1, van het decreet van 24 juli 1991 wordt toegevoegd, het besluit van 21 september 1994 op die punten aan te vullen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS, L. HELLIN,	staatsraden,
	A. ALEN, H. COUSY,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris, en toegelicht door de H. C. ADAMS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS W. DEROOVER